

[Udenrigsministeren.]

Allerede paa et tidligt Tidspunkt under den nu afsluttede Krig var man i England og i De forenede Stater blevet klar over, at Ødelæggelserne og Nøden i Europa efter Krigens Afslutning vilde faa et saadant Omfang, at det private Initiativ, som man havde maattet nøjes med efter den første Verdenskrig, vilde komme til kort, at Staterne maatte træde til, og at en omfattende Planlægning var paakrævet. Dette Planlægningsarbejde paabegyndtes oprindeligt i England. Der nedsattes i London en international Komité, der i Samvirke med allierede Myndigheder dér har udført et meget fortjenstfuldt Arbejde bl. a. ved paa Grundlag af et stort statistisk Materiale, som blev tilvejebragt under vanskelige Vilkaar, at udarbejde en udførlig Redegørelse for de forskellige Landes Behov i den første Efterkrigstid. Dette internationale Samarbejde omfattede Forhandlinger i en lang Række Underudvalg, der ogsaa talte adskillige danske Repræsentanter, som Gesandtskabet i London efter Opfordring havde udpeget.

De forenede Stater har taget aktiv Del i de Allieredes Planlæggelse af Hjælpen til Europa efter Krigen. Præsident Roosevelt gjorde gældende, at dette Problem — ligesom alle andre Efterkrigsproblemer af politisk, social og økonomisk Natur — burde løses paa internationalt Grundlag, ved snævert mellemfolkeligt Samarbejde. Efter Samarbejdet med Storbritannien, Sovjetunionen og Kina fremsatte Præsident Roosevelt derefter i Juni Maaned 1943 over for De Forenede Nationers Regeringer en af hans nære Medarbejder, den tidligere Guvernør i Staten New York, Herbert Lehman, udarbejdet Plan til Oprettelse af en international Hjelpeorganisation, De Forenede Nationers Hjelpe- og Genopbygningsforvaltning. Forslaget fik Tilslutning fra 44 Stater, og efter Indbydelse af Præsident Roosevelt mødtes befuldmægtigede Repræsentanter fra disse 44 Lande i De forenede Stater og vedtog den 9. November 1943 enstemmigt en Overenskomst angaaende Oprettelsen af UNRRA. Organisationen traadte umiddelbart efter i Virksomhed.

Danmark har fulgt UNRRA's Tilblivelse og Virksomhed med stor Interesse. Vi har her i Landet opfattet det som noget selvfølgeligt, at vi burde støtte de Idealer, der ligger til Grund for Organisationen. Foruden den Række udsendte Embedsmænd og andre Danske, der deltog i det forberedende Arbejde i London, har vor Gesandt i Washington under forskellige Former deltaget i og støttet det planlæggende

Arbejde og har efter Indbydelse som Observatør deltaget i de af Organisationen Raadsmøder, der har været holdt i Amerika. Efter Danmarks Befrielse modtog Regeringen en officiel Opfordring til at indtræde i Organisationen, og i Henhold til kgl. Resolution af 11. Juli 1945 blev Minister Kauffmann bemyndiget til, under sædvanligt Ratifikationsforbehold, at begære Danmark optaget som Medlemsstat. Optagelsen blev eenstemmigt godkendt paa et Raadsmøde i London den 8. August 1945.

Jeg skal herefter, idet jeg i øvrigt henviser til Forslaget, sige nogle Ord om den økonomiske Side af vort Medlemskab af UNRRA.

De for Organisationen nødvendige Midler tilvejebragtes paa den Maade, at de Medlemsstater, der ikke har været besat under Krigen, erlagde et Bidrag til UNRRA svarende til 1 pCt. af vedkommende Lands Nationalindtægt i Tidsrummet 1. Juli 1942—30. Juni 1943. Ved dette Eengangsbidrag fik UNRRA Raadighed over 2½ Milliard Dollars, svarende til 12 000 Mill. Kr. i danske Penge. De forenede Stater og England ydede saaledes Bidrag paa henholdsvis 1 350 og 320 Millioner Dollars. En Kapital paa 2½ Milliard Dollars kan maa ske synes ringe i Forhold til de Opgaver, der skal løses. Men der maa i denne Forbindelse gøres opmærksom paa to Ting. For det første er UNRRA's Bistand til de krigshærgede Lande i Europa og Østen at betragte som en „Første Hjælp“, som skal bidrage til at formindske den øjeblikkelige Fare for Hungersnød, Epidemier og Kaos i de krigsramte Lande. Ved Tilførsel af Levnedsmidler, Medicin, Raastoffer o. s. v. skal de krigsramte Lande saa hurtigt som muligt sættes i Stand til at klare sig selv. Men Bistanden til Genopbygning paa længere Sigt paahviler andre internationale Institutioner under De Forenede Nationer, og UNRRA er som Følge heraf ikke planlagt som en permanent Institution. Det er Meningen, at Organisationen skal afvikles med Udgangen af indeværende Aar.

For det andet er det Meningen, at de Lande, der modtager Leverancer fra UNRRA, i det Omfang de er i Stand til det, skal betale for disse.

Som et Land, der var besat under Krigen, er Danmark — ligesom bl. a. Sovjetunionen, Norge, Holland og Belgien — fritaget for at erlægge det omhandlede Eengangsbidrag, som for Danmarks Vedkommende vilde have udgjort 60—80 Mill. Kr.

Derimod paahviler det Danmark at yde en forholdsmæssig Del af UNRRA's